

- 3) Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι εκφράσεις «κύριο αντικείμενο της σύμβασης» και «το ανάλογο ή μη μεταξύ της τιμής και της αμοιβής, αφενός, και των υπηρεσιών ή αγαθών που θα παρασχεθούν ως αντάλλαγμα, αφετέρου» καλύπτουν ρήτρα που περιλαμβάνεται σε σύμβαση πιστώσεως η οποία έχει συναφθεί σε ξένο νόμισμα μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή, χωρίς να έχει αποτελέσει αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως, και κατά την οποία η πίστωση πρέπει να εξοφληθεί στο ίδιο νόμισμα;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 18 Απριλίου 2016 – Elecdey Carcelén S.A. κατά Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Υπόθεση C-215/16)

(2016/C 243/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Elecdey Carcelén S.A.

Καθής: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφόσον τα «καθεστώτα στήριξης», τα οποία προσδιορίζονται στο άρθρο 2, στοιχείο ια', της οδηγίας 2009/28/ΕΚ, και, μεταξύ αυτών, τα φορολογικά κίνητρα τα οποία συνίστανται σε φορολογικές απαλλαγές ή μειώσεις και επιστροφές φόρου, έχουν ορισθεί ως μέσα για την επίτευξη των σκοπών κατανάλωσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές που προβλέπονται στην εν λόγω οδηγία 2009/28/ΕΚ, έχουν τα εν λόγω κίνητρα ή μέτρα υποχρεωτικό χαρακτήρα και δεσμεύουν τα κράτη μέλη παράγοντας άμεσο αποτέλεσμα, κατά το μέτρο που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο επικλήσεως και να προβληθούν από τα θιγόμενα άτομα ενώπιον κάθε είδους δημόσιας, δικαστικής ή διοικητικής αρχής;
- 2) Εφόσον περιλαμβάνονται στα «καθεστώτα στήριξεως» που μνημονεύονται στο πρώτο ερώτημα φορολογικά κίνητρα που συνίστανται σε φορολογικές απαλλαγές ή μειώσεις και επιστροφές φόρου, χρησιμοποιουμένης προς τούτο της εκφράσεως «μεταξύ άλλων», έχουν την έννοια τα εν λόγω κίνητρα ότι περιλαμβάνουν συγκεκριμένα τη μη επιβολή, άλλως την απαγόρευση, κάθε είδους ειδικού και συγκεκριμένου τέλους σε βάρος της ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, πέραν των γενικών φόρων που βαρύνουν την οικονομική δραστηριότητα και την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας; Επιπλέον, και εντός της ίδιας παραγράφου διατυπώνεται το ακόλουθο ερώτημα: [Επίσης], πρέπει να εμπίπτει στη γενική απαγόρευση που αναφέρεται ανωτέρω και η απαγόρευση εκείνη σχετικά με τη σώρευση ή αλληλεπικάλυψη ή τη διπλή φορολόγηση με διαφόρους γενικούς ή ειδικούς φόρους που καθίστανται απαιτητοί επί διαφορετικών σταδίων της παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, ως προς την ίδια γενεσιουργό αιτία επί της οποίας επιβάλλεται το εξεταζόμενο τέλος αιολικής ενέργειας;
- 3) Στην περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ως άνω ερώτημα και αποδοχής της φορολόγησεως της ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές, για τους σκοπούς του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/118/ΕΚ, έχει ο όρος «ειδικός σκοπός» την έννοια ότι πρέπει να διαθέτει αποκλειστικό σκοπό και, επιπλέον, ότι το τέλος που βαρύνει τις ανανεώσιμες ενέργειες πρέπει, ως προς τη δομή του, να διαθέτει πραγματικό μη φορολογικό χαρακτήρα και να μην επιτελεί αιμιγώς δημοσιονομική ή εισπρακτική λειτουργία;

- 4) Κατά το μέτρο που το άρθρο 4 της οδηγίας 2003/96/EK, όσον αφορά τα επίπεδα φορολογίας που επιβάλλουν τα κράτη μέλη στα ενεργειακά προϊόντα και στην ηλεκτρική ενέργεια, λαμβάνει ως σημείο αναφοράς τα ελάχιστα επίπεδα της οδηγίας τα οποία νοούνται ως το σύνολο των εισπραττόμενων επιβαρύνσεων από όλους τους φόρους που υπολογίζονται άμεσα ή έμμεσα για την ποσότητα των προϊόντων εκείνων κατά τη στιγμή της παράδοσης προς κατανάλωση, έχει το ως άνω άρθρο την έννοια ότι το σύνολο αυτό οφείλει να εξαιρεί από το επίπεδο φορολογίας που απαιτείται από την οδηγία τους εθνικούς εκείνους φόρους, οι οποίοι δεν έχουν πραγματικό μη φορολογικό χαρακτήρα, τόσο ως προς τη δομή τους όσο και ως προς τον ειδικό σκοπό τους, όπως αυτός θα ερμηνευθεί με την απάντηση που θα δοθεί στο προηγούμενο ερώτημα;
- 5) Συνιστά ο όρος «τέλος» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2009/28/EK αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης που πρέπει να ερμηνεύεται ευρύτερα, ως συμπεριλαμβάνουσα και ως συνώνυμη της έννοιας του φόρου εν γένει;
- 6) Στην περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, τα τέλη που οφείλουν να καταβάλουν οι καταναλωτές, στα οποία αναφέρεται το άρθρο 13, παράγραφος 1, σημείο ε', μπορούν να περιλαμβάνουν μόνο τις επιβαρύνσεις ή φόρους με τους οποίους σκοπείται, κατά περίπτωση, η αποκατάσταση της βλάβης που προκλήθηκε στο περιβάλλον και η αποκατάσταση, με το ποσό της εισπράξεως, των ζημιών που προκλήθηκαν λόγω του αρνητικού αντίκτυπου ή συνεπειών, αλλά όχι τους φόρους ή τις εισφορές που βαρύνουν τις μη ρυπογόνες μορφές ενέργειας και επιτελούν κατεχόμενη δημοσιονομική ή εισπρακτική σκοπό;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 18 Απριλίου 2016 – Energías Eólicas de Cuenca S.A. κατά Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Υπόθεση C-216/16)

(2016/C 243/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala Contencioso-Administrativo, Sección Segunda

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Energías Eólicas de Cuenca S.A.

Καθή: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφόσον τα «καθεστώτα στηρίξης», τα οποία προσδιορίζονται στο άρθρο 2, στοιχείο ια', της οδηγίας 2009/28/EK, και, μεταξύ αυτών, τα φορολογικά κίνητρα τα οποία συνίστανται σε φορολογικές απαλλαγές ή μειώσεις και επιστροφές φόρου, έχουν οριστεί ως μέσα για την επίτευξη των σκοπών κατανάλωσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές που προβλέπονται στην εν λόγω οδηγία 2009/28/EK, έχουν τα εν λόγω κίνητρα ή μέτρα υποχρεωτικό χαρακτήρα και δεσμεύουν τα κράτη μέλη παράγοντας άμεσο αποτέλεσμα, κατά το μέτρο που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο επικλήσεως και να προβληθούν από τα θιγόμενα άτομα ενώπιον κάθε είδους δημόσιας, δικαστικής ή διοικητικής αρχής;
- 2) Εφόσον περιλαμβάνονται στα «καθεστώτα στηρίξεως» που μνημονεύονται στο πρώτο ερώτημα φορολογικά κίνητρα που συνίστανται σε φορολογικές απαλλαγές ή μειώσεις και επιστροφές φόρου, χρησιμοποιούμενης προς τούτο της εκφράσεως «μεταξύ άλλων», έχουν την έννοια τα εν λόγω κίνητρα ότι περιλαμβάνουν συγκεκριμένα τη μη επιβολή, άλλως την απαγόρευση, κάθε είδους ειδικού και συγκεκριμένου τέλους σε βάρος της ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, πέραν των γενικών φόρων που βαρύνουν την οικονομική δραστηριότητα και την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας; Επιπλέον, και εντός της ίδιας παραγράφου διατυπώνεται το ακόλουθο ερώτημα: [Επίσης], πρέπει να εμπίπτει στη γενική απαγόρευση που αναφέρεται ανωτέρω και η απαγόρευση εκείνη σχετικά με τη σώρευση ή αλληλεπικάλυψη ή τη διπλή φορολόγηση με διαφόρους γενικούς ή ειδικούς φόρους που καθίστανται απαιτητοί επί διαφορετικών σταδίων της παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, ως προς την ίδια γενεσιουργό αιτία επί της οποίας επιβάλλεται το εξεταζόμενο τέλος αιολικής ενέργειας;